

redna vojna, koliko honvedi (ogerska deželna bramba) pešcev in konjиков zna in premore, takoj na mestu izreka svojo sodbo s pomočjo vojaških strokovnjakov ter pohvali, kar je hvalevrednega, in, ako ne kara, vsaj ne pohvali javno, kar je pomanjkljivega in napačnega. Prejšnja leta se je iz zaupnih virov vedno čulo, da so honvedi malo prida in da je cesar vojaškim krogom nasproti očitno izrekel, letos si prizadevajo vsaj ogerski listi hvaliti honvede, kako so urni v svojem premikanju od kraja do kraja bodi-si peš ali na konjih.

Nemška. — Cesar vrnil se je s Stettina nazaj v Berolin, ne da bi se bila z ruskim carom videla. — Iz za kulis si politiki šepetajo, časnikarji pa to skrivnostno naznanjajo, da to pomenja zmago ruske politike zoper Nemško, oziroma nevspeh Bismarkov nasproti Giersu. — Gotovo je, da si je Bismark prizadeval, oba cesarja neki spraviti skupaj, da bi se zagotovil bodisi prijateljstva Ruske, ali vsaj preprečiti zvezo Ruske s Francosko. Ruska pa, ki je ravno to poletje prejela toliko udarcev od Nemške pri vrednosti in trgovanji s svojimi državnimi obligacijami, ki še ni pozabila razlike med St. Stefansko in berlinsko pogodbo, odgovorila je tihoma, pa glasno, da si hoče ohraniti po vsem prosto roko svojega dejanja, to je: ako treba, zavezati se tudi z nasprotniki Nemške.

Trst. Angleška vojna mornarica, ki se je tukaj nekaj dni mudila, bila je pozdravljena z veliko presrečnostjo, enako v mestu Tržaškem, kakor v Postojni in Ogleju. Da pa angleški politični krogi teh pozornosti nimajo samo za navadno uljudnost, kaže sodba veljavnega angleškega lista „Times“, kateri omenjajoč prijaznega sprejema trdi, kolikega pomena bi bila v gotovih slučajih zveza Angleške z Avstrijsko in Laško, izrekoma gledé političnih prememb v bližini izhodnega dela medzemeljskega morja.

Francoska. — Glavar naravnih dedičev francoskega kraljestva — grof Pariški se je zopet oglasil z manifestom, ki ima skromni naslov: poduka za monarhiške poslance francoske zbornice. — V manifestu kliče kraljevi sin Francozom: ljubite svojo domovino, ne prizadevajte republikanski vladi nikakoršnih zadreg. Skušnja pa nas uči, da republika ne najde zaveznikov, da bi prišla kedaj do v Evropi ji pristoječe veljave. Zato povrnila se bode zopet s splošnim pritrdjenjem francoskega ljudstva po neizogibnem prevratu monarhija. — Ta manifest Orleančana prišel je kot blisk iz jasnega neba francoski, pa tudi drugim državam, izrekoma Nemški. — Francozi prepričali so se izrekoma preteklo zimo, da si Bismark igra s francosko, kakor mačka z miško, on jim narekuje vlado, ministerske spremembe, on je pri dogodbi Schnaebele pokazal, da sam sme vse, in da je Boulanger, vročokrvni vojni minister, moral zapustiti svoje mesto, je bilo Bismarkovo delo, enako skrbi on za to, da francoska nikdar ne pride do stalne vlade in do moči.

K temu vsemu pripomore mu republikanska vlada. Da Bismark nikakor noče francoskega „kraljestva“, ker bi postala v tej Francoska premogočna, ker bi si tako lahko dobila pri drugih evropskih državah zaveznikov; to pokazala je neovrgljivo znana pravda zoper nemškega poslanika grofa Arnima.

V očigled sedanjih razmer na Francoskem, kjer se ministerstvo mora opirati na 200 glasov monarhistov, bil je v resnici utis manifesta velikansk.

Bolgarska. — Vriš prvega naskoka nasprotnikov sedanjega vladarstva polegel se je nekoliko, nasprotni listi nehali so izhajati in domoljubne izjave ponavljale so se povodom obletnice združenja izhodnje Rumelije z Bolgarsko. — Poskušnja, ruskega generala Erenrotha poslati v Bolgarsko, je videti premagana. — Z Nemško imela je Bolgarska nekaj zamere zaradi razžaljenja njenega konzula v Ruščuku, pa ta stvar je sedaj uže srečno poravnana. — O tem, kar ima Bolgarska za prihodnje pričakovati, sodi se, da se javno nobena vlast ne bode mnogo brigala za njo, nevarni bi ji bili samo notranji nemiri, in ako bode vlada znala te zabraniti, dobil bode Coburžan dosti časa, pokazati svojo vladarsko spretnost.

Ruska. — Povodom godu ruskega cara podeljene so bile odlikovanja tamošnjim, deloma tudi politično pomenljivim osebam, tako med drugim tudi bivšemu kandidatu za bolgarski prestol knezu Nikolaju Minigrelskemu.

Car namerava še čez polovico drugega meseca ostati na Danjskem.

Turški poslanik Schakir paša podal se je za štirinajst dni v Krim.

Politični krogi sodijo, da Ruska namerava sedaj Turško zopet oestro potirjati za plačanje še vedno dolžne vojne odškodnine iz leta 1877. — Morebiti bode potem bolj ubogljiva proti Ruski.

Žitna cena

v Ljubljani 17. septembra 1887.

Hektoliter: pšenice domače 6 gold. 17 kr. — banaške 7 gold. 40 kr. — turšice 4 gold. 55 kr. — soršice 5 gold. 85 kr. — rži 4 gold. 22 kr. — ječmena 3 gold. 25 kr. — prosa 4 gold. 6 kr. — ajde 4 gold. 74 kr. — ovsa 2 gold. 60 kr. — Krompir 2 gold. 23 kr. 100 kilogramov.

V Kranji 19. septembra.

Hektoliter: Pšenica 6 gold. — kr. — Rž 4 gold. 86 kr. — Oves 2 gold. 60 kr. — Turšica 4 gold. 87 kr. — Ječmen 4 gold. 39 kr. — Ajda 4 gold. 55 kr. — Slama 100 kilogr. 1 gold. 60 kr. — Seno 2 gold. — kr. — Špeh 1 kilogr. 62 kr.